DVĚ HODINY NA PAINTBALLOVÉM HŘIŠTI

Dne 20. října se žáci osmých a devátých tříd Základní školy Vladislava Vančury vydali v ranních hodinách na paintballové hřiště, které se nachází v Radotíně.

Paní učitelka s panem učitelem tento den nevolí autobus, ale raději čerstvý vzduch a krásnou přírodu, což znamená, že se půjde pěšky. Studenti mají za sebou ranní procházku, ale snad se moc neunavili, protože je čeká adrenalinový zážitek.

Po příchodu do areálu se všichni usadí a pozorně naslouchají instrukce, jak se na hřišti chovat.
Po zdlouhavých pokynech se konečně všichni zvedají a jdou si pro svou výbavu, overal, vestu, rukavice, masku a samozřejmě zbraň. Před tím, než jsme se oblékli, si šel každý prohlédnout terén v hracím poli a najít si to nejlepší místo, kde se dá nejen dobře schovat, ale také útočit. Tak a teď se rychle obléct, ať se může začít. Před vstupem na hřiště se naplnily pistole malými kuličky, kterými se bude střílet. A je to tu!!! Všichni připraveni, jde se hrát. Žáci nastupují celkem k deseti hrám, v každé hře hrají dva týmy proti sobě. Upřímně řečeno, většina žáků si myslí, jak složitá pravidla bude tato hra mít, ale není tomu vůbec tak.
Je to velice jednoduché, střelí-li tě někdo z druhého týmu, vypadáváš. Souboje probíhaly velice zajímavě, vymýšlely se různé taktiky a strategie. I já jsem si to vyzkoušela a velmi mě to bavilo. Musím uznat, že v té kombinéze se neběhalo úplně nejlépe, ba i ta pistole byla docela těžká. Přesto si to všichni velice užili. Dokonce si žáci mohli zahrát na dvou úplně jiných hřištích. Po dvou hodinách běhání a střílení byl konec. Myslím, že by všichni chtěli hrát dál. Po skončení si téměř každý kromě zážitku odnáší i nějakou modřinu. Ale co by to bylo za školní výlet, kdyby se někomu něco nestalo. Jednu žákyni omylem střelili do rtu, kam jí nesahala ochranná maska, a kulička jí malinko rozřízla ret. Naštěstí to nebylo nic velkého. Ret si otřela a teď už je naprosto v pořádku. Ochranné prvky jsou odevzdány. Učitelé se radují, že si to jejich svěřenci užili. Oni si s nimi sice nezahráli, ale na druhou stranu se velmi zasmáli, když viděli, jak do toho jdou žáci s vervou, s odvahou a s plným nasazením. Stačí už jen zaplatit a odebrat se zpět.

Podle mého názoru je tento zážitek určený hlavě pro dospívající a dospělé. Musím také upozornit, že se nejedná o úplně nejlevnější záležitost. Dvě hodiny potěšení vyjdou jednu osobu přibližně šest set korun. Ale stojí to za to!

Správná reportáž by měla obsahovat hodnocení, proto jsem se zeptala jedné žákyně, jak si toto dopoledne užila. S úsměvem na tváři mi odpověděla: *„Užila jsem si to strašně moc, určitě by si to měl vyzkoušet každý!“*

Těmito slovy se s vámi z paintballového hřiště loučí *Julie Vlašaná, 8. B*